

Det Kongelige Arbeidsdepartement
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Utg.jnr. 1200144
Oslo, 5.desember 2012

Deres ref.: 12/3260

Høring vedrørende forskrift om innleie fra bemanningsforetak

Vi viser til departementets brev av 25.10.2012 vedlagt høringsnotat.

I forskriftsutkastet forslås det å gjøre de fleste av de nye reglene i arbeidsmiljøloven om likebehandling ved innleie gjeldende for virksomhet som ikke sysselsetter arbeidstaker. Dette vil da omfatte enmannsvirksomheter, typisk små håndverksbedrifter, men også enmannsvirksomhet innenfor andre næringer. Håndverkeren må i så fall forholde seg til et regelverk som er i ferd med å bli både omfattende og komplisert. Idet det ikke finnes egne ansatte å sammenligne vilkår med, legges det opp til at det bl.a. må foretas en *hypotetisk* vurdering av hva bedriften *sannsynligvis* ville tilbudt en ansatt arbeidstaker som vederlag dersom slik hadde blitt ansatt. Det dreier seg altså om *skjønnsmessige* vurderinger av hva som sannsynligvis hadde blitt gitt som vilkår på alle de områder som omfattes av likebehandlingsprinsippet. Vi har mottatt mange spørsmål fra medlemsbedriftene om goder som ikke er direkte listet opp i § 14 -12 a og som forarbeidene ikke gir svar på. Det er således allerede før reglene er trådt i kraft oppstått uklarhet på en rekke områder med hensyn til hva som faller innenfor, henholdsvis utenfor likebehandlingsprinsippet.

Det foreslås at hele § 14-12 a skal gjelde, inklusive 2. ledd til tross for at departementet gir uttrykk for at tilgang til felles goder og tjenester hos innleier etter sin ordlyd vil være uten betydning så lenge det ikke er ansatte hos innleier man kan sammenlignes med. Dette illustrerer etter vårt syn det meningsløse i forslaget.

Videre legges det opp til at hele bestemmelsen i § 14-12 b om opplysningsplikt og innsynsrett skal gjelde, og det i en virksomhet som det ikke er noe å få innsyn i eller opplyse om utover rent hypotetisk spekulasjoner.

Finansnæringens Arbeidsgiverforening går imot forslaget, begrunnet med at det påfører enmannsvirksomheter byråkratiske og tilnærmet umulige regler å forholde seg til. Det vil

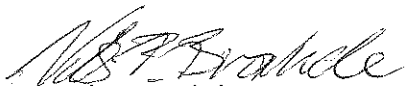
sammen med annet skjemavelde bidra til å svekke innovasjon og virke negativt på etablering av ny virksomhet og nye arbeidsplasser.

Vi har ingen innsigelse mot forslaget til frist på 14 dager til for å gi opplysninger til bemanningsforetak, ref. forskriftsforslagets § 2.

Forslaget til presisering av taushetsplikt i § 3, 1. ledd støttes, men straffebestemmelsen i paragrafens 2. ledd kan ikke støttes da den høyst sannsynlig vil ende opp som en papirbestemmelse.

Når det gjelder iverksettelse, jfr. § 4, mener vi at hele regelsettet om innleie bør utsettes, og at det bør arbeides med å implementere unntaksadgangen i vikarbyrådirektivet for de tilfeller utleievirksomheten har tariffavtale for sine ansatte. Denne adgangen anvendes i andre nordiske land som er medlemmer av EU, og slik bør vi også kunne ha det i Norge. Det vil spare arbeidslivet for mye bryderi og kostnader samtidig som det vil bidra til å styrke vikarbyrånæringens seriøsitet.

Med hilsen
FINANSNÆRINGENS ARBEIDSGIVERFORENING

Nils P. Brahde
advokat